UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ; Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius fundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

LVII. Theodoricvs Episcopvs Lvbecensis, Ioanni Trithemio abbati Spanhemen. Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

Visual Library

illos in monaſterio religioſe contineas, & monaſticam obſeruantiam inuiolatam cuſtodias. Fratres vt pro nobis orent ad Deum commonefacito, quos omnes in charitate Ieſu Chriſti ſalutamus. Vale ex Berlini. 8. die menſis Ianuarij Anno Chriſtianorum, M.D.VI.

LV.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI IOANNI TRITHEMIO ABBATI Spanhemenſi, Iacobus Trithemius frater S.

LITERÆ paternitatis tuæ ingens mihi attulerunt gaudium, quibus te ſanum & incolumem eſſe cognoui. Præterea ſcire ſtatum meum cupis. Teneto breuiter, mediocris eſt. Dei bonitate ſanus ſum, & ſine pecunia diues. Poſt tuum à Neometi receſſum ad Wachenheim veni, paucíſque ibidem diebus commoratus, mox perpendi homines & meorum obſequiorum & tuorum oblitus beneficiorum toruis me vibrare ocellis, inuidenteſque ſtudijs meis, ad lapides & lutum reuocare nolentem. Nolui ergo diutius manere cum hominibus ἀχαρίστοις ϗ ψευδολόγοις, qui nec beneficiorum ſunt memores, nec promiſſorum exhibitores. Abbati multis diebus vt noſti in Colonia ſcriptor ſeruiui, & propter eũ quos amicos habere poteram offendi, tempus apud illum mihi ſine fructu expendi, veſtimenta contriui, & nihil ab eo penitus pro mercede obtinui. Eccleſia, quam mihi aſſignare volebat, in ſalicum valle pauperrima eſt, domus habitationis ſacerdotalis cum vico incendio conſumpta. Habeat eam ſibi & valeat, quia non eſt mihi animus apud illum manendi. Vtinam tibi potius acquieuiſſem quam petitionibus eius, perrexiſſemque in Marchiam tecum, melius mihi foret, quam gratis illi ſeruiiſſe. Contempta igitur vaniſſima ſpe Treuerim deſcendi & aliquandiu cum parentibus manſi, quouſque per ſingulos gradus ad ordinem ſacerdotalem proceſſi. Iam deinceps faciam quod hortaris, & cum Damio noſtro manebo donec venias. Vale ſanus. E Spira 11. die menſis Nouembris Anno 1505.

LVI.

IOAN. TRITHE. AB. SPAN. IACOBO TRITHEMIO FRAtri amantiſſimo, Salutem.

ADHVC Deo largiente valemus: ſi vales & tu bene eſt. Non latebat nos cui ſeruires, qui τὴν ἀχαριστίαν ἀνθρώπου τούτου quam optime nouimus dudum experti. Sed quoniam ita tibi complacuit, ſi perdidiſti laborem, tibi noueris imputandum. Quamprimum poteris parentibus ſcribe, nos ſaluos & incolumes, & vt ſenectutis ſuæ curam habeant, nihil de nobis ſolliciti. Omnipotens Deus ſua miſeratione nobis vt confidimus neceſſaria ſine parentum ſollicitudine prouidebit, etiam ſi ad Spanheim nunquam reuertamur. Remitius Prior humilia atque dulciſſima ſcripſit, cupiens nos ad monaſterium quantotius reuerti, cui reſcribentes verbis verba retulimus, donec mentes hominum plenius exploremus. Non enim deinceps facile credemus ſemel tam enormiter decepti. Cum ergo Neometim aut Budorim reuerſi fuerimus, agemus ne nos lateant fratrum animi, & tum demũ quod nobis videbitur vtilius faciemus. Quod ſi manere foris contigerit, nihil ad nos, quippe qui carere ingrato monaſterio quam manere cum improbis ouibus magis eligimus. Vale ex Berlin. 8. die menſis Ianuarij. Anno Chriſtianorum M.D.VI.

LVII.

THEODORICVS EPISCOPVS LVBECENSIS, IOANNI TRITHEmio abbati Spanhemen. Salutem.

QVOS ad te optimum patrem ſalutandũ probos & inclytos philoſophos Iamblicum & Proclum cum cæteris pridem miſimus, quonam ſe modo apud tuam paternitatem habeant, pro eorum honorificentia noſtroque in eos amore putauimus requirendũ, cum vel officio iam prope functi, vel quicquid tu ex eis requirendum putaueris, eo te potitum optimeque illis vſum pro ſua liberalitate, Tantalique phiala amicitiæ firmandæ gratia vos vberrime potos arbitramur. Ne igitur vel ocio torpeſcant, vel nouis placidioribuſque ſubintrantibus abiectiori loco contemptuique, vt fieri ſolet, haberentur, pulueribuſq; ſordeſcerẽt, reuocandos exiſtimauimus. Credimus etiam à te defatigatos adeo, vt iam rigidior illis monaſtica illa, qua religioſe pater admodũ vteris, cenſura pertæſa ſit plurimum. Quod ſi ita iudicaueris, tua eos pro honeſtate pace redire ſinito. Si autem tibi ad con-

ad conferendum quod habes ſupereſt, explere atq; ad ſaturitatem honeſtiſſimis viris frui-to,ac demum vt noſtras reuiſant ædes age. Vale felix fauſteque, nosque te adamantem a-ma. Ex Lubus 27. die menſis Ianuarij anno dominicæ natiuitatis 1506.

LVIII.

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI THEODORICO Epiſcopo Lubecenſi Ioan. Trithemius ſalutem.

IAMBLICVM tribus ferme apud nos menſibus honeſtiſſime habitum, quod pulchritudo vultus declarabit, vt rediret ad te dominum ſuum, officio legationis ſuæ iam pulchre peracto, ſacratiſſime præſul, conceſſimus. Annuit lubens, quanquam noſtrum minime abhorreret hoſpicium, quippe qui noſtra dudum familiaritate vſus nulla iam formidine tangitur. Cenſuram non timet monaſticam, vtpote qui longa conſuetudine moribus noſtris aſſuefactus, optime iam intelligat nos viri ſapientis imitari conſilium, quo nouerimus cum ſingulis de ſua facultate habere colloquium. Scimus enim Iamblico teſte, neque cum monacho de philoſophia tractandum, neque inter philoſophos de religione clauſtralium eſſe diſputandum. Suo quæque loco ſeruamus, cum illis monachum, cum iſtis exercendo philoſophum. Hoc vnum forſitan hoſpiti noſtro potuit eſſe moleſtum, quod in Vrſulo ſolus nobiſcum conſiſteret, qui cum tribus fere millibus in noſtro conſueuerat monaſterio verſari. Hic enim peregrinamur à noſtris inter paucos, non vt volumus, ſed vt poſſumus philoſophantes. Suſcipe Iamblicum tuum doctiſſime præſul, quem ad tuas ædes mittimus, gratias de humanitate in nos tua referentes, noſtroque vt lubet miniſterio vtere. Vale & nos commendatos intuere. Ex Vrſulo, 4. menſis Februarij anno 1506.

LIX.

IOHANNES TRITHEMIVS, HERMANNO BVſchio Monaſterienſi poetæ S.

CVM iter ageremus de partibus Tranſrhenanis per oppidum Lypſenſe ad Marchiam Brandenburgenſem, te illic eſſe nobis minime conſtabat. Audieramus enim Coloniæ te in Louanio tuas profiteri literas, & propterea Lypſiæ nullam tui fecimus inquiſitionem. Iam vero Georgio Sibuto poeta noſtro referente cognouimus te iuuentutem Lypſenſem literis erudire mundanis optima conditione prouiſum. Congratulamur tibi quod rebus tuis bene ſit conſultum: hoc vnum te monentes, ita viuendum, ne moribus deſtruas eruditionem. Non decet virum eruditum etiamſi poeta ſit, eſſe laſciuum, non ebrietatis ſectatorem, non muliebrem, & luxui deditum, quæ omnia cito perdunt virum; vt quidam cecinit dicens:

Οἶνος καὶ λουτρὰ καὶ περὶ κύπριν ἔρως
Ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην.
Vinum & balnea, & circa Venerem amor,
Velociorem parant viam ad infernum.

Hoc & Maro ille tuus monuiſſe fertur pulcherrime in paruo tractatu ſuo de vino & Venere, vbi multa paucis abſoluit dicens:

Nec Veneris nec tu vini capiaris amore
Vno nanque modo vina Venuſque nocent.
Vt Venus eneruat vires, ſic copia vini,
Detenuat greſſus debilitatque pedes.
Multos cæcus amor cogit ſecreta fateri,
Arcanum demens detegit ebrietas, &c.

Rogatus Anacharſis quo pacto quis abſtemius fieret, *ſi turpes*, inquit, *ebrioſorum motus ſibi ante oculos ponat ſobrius.* Ait enim vitem vuas tres ferre, primam voluptatis, ſecundam ebrietatis, tertiam mœroris. Hinc eſt illud Lucij Apuleij Floridorum libro tertio, ſapientis viri ſupra menſam celebre dictum. *Prima*, inquiens, *cratera ad ſitim pertinet, ſecunda ad hilaritatem, tertia ad voluptatem, quarta ad inſaniam.* Nihil turpius homine ebrioſo, cui fœtor in ore, tremor in corpore, furor & obliuio in mente, qui ſtulta promit & fatua, occulta producit in publicum, cor palpitat, facies ſanguine rubet. Quæ omnia Flaccus pulchra breuitate complectens dicebat:

Quid non ebrietas deſignat? operta recludit,
Spes iubet eſſe ratas, ad prælia trudit inermem,